

Andræ: Jeg vil begynde med at forsikre den høitærede Finanzminister om, at min Tilbøielighed til at ville medvirke til Indførelsen af hensigtsmæssige Beparelser, i ingen Henseende vil være ringere end den, som jeg ikke betvivler, at den høitærede Minister er besjælet af. Men jeg vil derimod maaffee have en noget anden Opfattelse end han, naar Spørgsmaalet bliver om, hvor de hensigtsmæssigste Beparelser ville være at søge. Hvis den ærede Minister havde været tilstede her i Salen, inden han blev Minister — jeg har selvfølgelig ikke villet bebreide ham, at han ikke var tilstede her igaar; det var ikke Meningen med min Antydning for — saa vilde han vide, at jeg ved mange Leiligheder har udtalt mig endogsaa meget skarpt til Gunst for Beparelser. Men jeg har uregtelig og saa bestandig gjort mig Umage for ved Siden deraf at indskærpe, at der gaves forskjellige Systemer, som man i saa Henseende kunde følge. Der er saaledes eet System, som bestaaer i at vende og dreie enhver Halvstilling 10 Gange og at søge, om man ikke endnu kan slippe en lille Flig af den, medens man derimod, naar det kommer til Tusinderne og fremfor Alt til Millionerne, opgiver ethvert Forsøg paa at controllere disse. Dette System har jeg aldrig troet at kunne give min Understøttelse. Jeg har altid troet, at man burde søge Beparelserne — jeg er overbevist om, at jeg ogsaa i saa Henseende maa være enig med den høitærede Finanzminister paa de store Summer, og at man derimod ikke med nogen Nytte kunde søge dem paa de meget smaa Summer. Jeg har flere Gange gjort opmærksom paa, at i de civile Ministeriers Administration var der, efter den Maade hvorpaa hele vor Statsforvaltning havde udviklet sig, siden vi fik frie Former, aldeles Intet at belpare. Det maatte tværtimod siges, at der gennemgaaende fra den første Tid af havde viist sig en saa energisk Bestræbelse for overalt paa disse Omraader at træde afsnappende til, at man turde være overbevist om, at der ikke i den Retning kunde være synderlig store Beparelser endnu at foretage. Og lad mig tillige gjøre opmærksom paa Faren ved at gaae for vidt i denne Retning. Man siger

— den høitærede Finanzminister udtalte det ogsaa for nylig — at det er passende Bønninger, som her foreslaaes, og at de heromhandlede Stillinger efter Forholdene vare godt aflagte; man kunde ikke i saa Henseende med Føie reise nogen Anke. Jeg troer nu imidlertid, at det lidt efter lidt bliver en mere og mere almindelig udbredt Anskuelse, at Forsørgelsen gennem Statstjeneste omtrent er den letteste Forsørgelse, der kan tænkes. De sørgelige Følger heraf ville naturligvis ikke vise sig strax, idet den tidligere Tradition medfører, at fortrinlige Kræfter endnu søge at bane sig en Livsstilling gennem Statstjenesten. Men lidt efter lidt vil det blive anerkjendt, at denne Maade er den usleste af alle tænkelige Maader at bane sig en Livsstilling paa, og lidt efter lidt vil man see de Familier, fra hvilke Tilgangen med store Dødsfæller hidtil som oftest er flet til Statstjenesten, sørge for, at deres Sønner slaae ind i ganske andre Virkefærdje. Men naar dette engang bliver erkjendt almindelig, da vil det være for sildigt at foretage Rettelser, og da vil det være noget vel seent at forsøge paa at faae en ny Ordning tilveiebragt. — Hvad forresten angaaer de af mig omtalte Nedsættelser i de heromhandlede Summer, da skal jeg erkjende, at jeg ikke har gennemgaaet Enkelthederne af samme, og at jeg ikke har foretaget udførlige Beregninger med Hensyn til dette Punkt. Det vilde forresten ikke have været noget uoverkommeligt Arbejde; men jeg har anseet det for at være overflødig efter den Maade, hvorpaa jeg har ønsket at indskrænke mig til at omtale Sagen. Jeg har i saa Henseende udelukkende støttet mig paa den ærede Ordførers Opgivelse i det andet Thing, men jeg betvivler ikke, at de vistnok have været fuldkomment rigtige paa dette Punkt. Jeg bør dog tilføie, at saa flygtig har jeg ikke behandlet Sagen, at jeg skulde være i Tvivl om, hvorvidt Archivvæsenets Bønninger vare tagne med i Betragtning ved de omtalte Opgivelser eller ikke. De have slet ikke været medtagne i Opgivelserne om den Nedsættelse, som endeligen har fundet Sted. — Hvad dernæst særlig angaaer de nærmest heromhandlede Functionairer, som for Fremtiden skulle lide